KHMER STORY LOVERS
សម្រាប់អ្នកចូលចិត្តអាន និង តម្កើងសិល្បៈអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ

រឿងព្រះគោព្រះកែវ ទី ៥

(ភាគទី ៤ ចប់)

ព្រះចៅក្រឡប់មួយរំពេច ដល់ហើយទើបស្ដេចរៀបពលរេហ៍ មិនឲ្យប្រចាំទីនពលគេ ដាក់ឲ្យមានមេប្រើប្រយ័ត្ន ។ ថ្ងៃនោះអ្នកស្រុកនគរឯង ទ្រហឹងអឹងកងពុំស្ងៀមស្ងាត់ ពកូនពៅដើរប៉ាក់ញាក់ ទំកាត់ទៅមើលដល់ដំរី ។ ព្រះកែវបន្ទូលត្រាស់ទៅថា ឱអស់សេនា ជុំពលទ្វី ប្រមូលចូលគ្នុំមកឆាប់ៗ ដំរីហែរចេញឥឡូវហើយ ។ សេនាដើរត្រួតពលប្រញាប់ រៀបតាមបន្ទាប់ក្បួនត្រាណៈក្រយ ខ្វះនាំហែមុខខ្វះហែរក្រោយ ដល់ជុំគ្នាហើយរង់ចាំនៅ ។ ទើបស្ដេចមានព្រះបន្ទូលថា ហែដូនជីតាស្រីនាមផ្ទៅ រៀបចំខ្ទមប្រាណភាគ ត្រៀនត្រៅ ប្រញាប់ចេញទៅគាល់ដំរី ។ ទាំងពីរវេនត្រៀនពួកក្សត្រា ពាក់មកុដសង្វារខែនពង្សាវី សមគ្នាវាំងត្រូវបញ្ចូលព្ធ សម្បុរលឿងទ្វីប្តាល់ជូរេង ។ កាលនោះព្រះកែវកុមារ នាំដូនជីតាដើរត្រេះនចុះពីប្រាសាទស្អាតឥតប្រហ្ន អស់ពលសុំផងហែតាមទៅ ។ ឯស្ដេចមាកធិកដា ទីននាងបទុមាស្រីនាមផ្ទៅ ចេញគន់ចុងកេងបន្ទាយក្រៅ ពលផងខ្លះហៅគន់ទ្រៀបត្រា ។ រីឯព្រះកៅព្រះចមតន្ស្រ នាំអង្គភណ្ឌដូនជីតា ហើយដឹកនាំដំរីមានខ្សែបណ្ដា ពួកពលសេនាហែជុំដំក ។ ដល់ហើយព្រះកែវសួរទៅថា ដំរីឯណាដែលមានឬទ្ធិ យកមកជួរគ្នាតាំងពីកើត ឲ្យឃើញអស់ចិត្តតាំងសង្គ្រាន

ព្រះពៅបានស្ដាប់សព្ទសំដី ឃើញរូបដំរីតាបក្លួចដាំង ម្ល៉េះហើយថើ
បាញ់គឺសំណាន ដូចតែនខឹងពាងមិនភ័យសោះ ។ ព្រះកែវថាតិចខ្លួច
ខាន់ទៅ ក្រែងលោមុខទៅខ្លួចរបស់ បើមិនខ្លាចទេប្រដល់ចុះ ឲ្យញាក
តាំងអស់គេមើលលេង ។ ព្រះពៅស្ដាប់ហើយវឹងពេកក្រៃ បានឮ
សំដីអ្នកឥតក្រែង ថាឃើ ម្ដេចខេះស្ដីថាល្បែង ហាក់ដូចឃើងក្មេង
មិនស្គាល់ឆាប់ ។ ព្រះកែវទ្វើយថា ម្ដេចកុំវឹង យើងលេងប៉ុណ្ណឹងថាពុំគាប់
ថាខេះព្រះក្រែងស្ដេចស្ដាយទ្រព្យ ក្រជំរស់ក្រង់ឆាប់ឃើងមិនថា ។
ព្រះកែវវឹងណាស់ញ៉ាំជើងដៃ ស្រែកវ្រៃក្រហមស្នូកក្រ្គា ស្ទើរស្ទុះទៅ.
គាប់ខឹងខាន់ថ្វា ឲ្យងាច់សិរសាមួយរំពេច ។ ប៉ុន្តែនឹកខ្លាចក្រែងបែកការ
ដឹងជាទេស្ដាគេដូចម្ដេច តាមវិធីជំរៃហាន់ស៊ីសាច់ ឲ្យស្គាល់ដៃស្ដេចខគ
គាយ ។ ព្រះពៅថាខ្ញុំមុខបន្ទ្រិ ឯងយកដំរីយើងមកអាយ ឲ្យគេ
មើលចុះរូបដំរីព្រាយ សម្រាំងពីគាយយ៉ាងសម្រេច ។ រីឯ
សេនាមុខមន្ត្រី ទៅយកដំរីមកថ្វាយស្ដេច ឈ្មោះហៅតីកំពូល
ពេជ្រ ប្លាក់កដ់ស់ស្ដេចរង់ឈប់នៅ ។ កាលនោះព្រះកែវកុមារ បែរព្រះ
នេត្រាទតមើលទៅ ថាឃើដំរីស្ដេចព្រះពៅ ធំណាស់ខ្សួវលេង
ម្ដេចបាន ។ ព្រះពៅថាឃើស្ដេចនគរ កំណាត់ផ្សែកពីមុនមាន
-ថាគេដំរីធំឲ្យបាន ខ្សួវបើគ្មានខានឬម្ដេច ។ ព្រះកែវទ្វើយតបទៅ
វិញថា តតមានអ្នកណាតទ្ធិស្ដេច តែថាលេងហើយមិនទេះគេច ឲ្យ

ស្តេចលែងមកដល់គ្នាទៅ ។ ព្រះចៅក្តៅចិត្តខឹងសំដី ស្តេចលែងដំរី ញីសំពៅ កំពូលពេជ្រឯងព្រៃជាទៅ ឲ្យឆាប់សម្លាប់បានទាន់ចិត្ត ។ រីឯដំរីកំពូលពេជ្រ ស្ទុះទៅគិតព្រៃបំផ្លាញឲ្យល្អិត ស្ទុះទៅទាំងពេកមិន

បានគិត ដួលពិតព្រះគោសន្លប់នៅ ។ ហើយជាន់កុកជាប់ជាប់នឹងដី ចង់ជីងដំរីស្តេចព្រះចៅ ទំបែងត្រដររីទក់ស្មៅ ដួលក្រាបក្រោមនៅ កណ្តាលវាល ។ រីឯតរីកំពូលពេជ្រ ស្រែកពេចលេចអាចម៍ក្តៅពេក មើលទៅព្រះចៅមុខខ្លាយដ៏ ពួកពលបិតរង់ហោរ៉ូអើ ។ ព្រះចៅ ស្រែកថាកុំអាលហោ ក្រែងលោរបួចទេជីងគី ប្រញាប់ស្រែកហៅ មហាគ្រូស្រី ជំរិមិនខាន់ជិតឈ្នះទៅញ៉ ។ ព្រះកែវហៅអោយស្តេចព្រះ

ទៅ នាំគ្នាតែទៅលើកឡើងចេញ ឲ្យពេជ្របួរម៉្លេះដូច្នេះមិញ តិចហើយកំលាញ់ខូចខានទៅ ។ ព្រះគោលោតក់ជាប់រំពេច ឡើងជាន់វែងខ្ទេចកបដូចស្មៅ ដំរីរាប់ហើយស្តេចព្រះចៅ មុខខ្មៅស្រក់ទឹកព្រះនេត្រា ។ កាលនោះព្រះកែវក្សត្រចក្រី សួរថាដំរីចាញ់ហើយណា ឬយើងជាម្ចាស់ចនិចច្បាំងគ្នា រៀបពលយោធាចូលមកចុះៗ ឲ្យដឹងគេជះឫទ្ធិចេស្តា ហ៊ឹងហើយគឺស្នាដៃកូនប្រុស ស្តេចមានដំរីប៉ុន្មានបុស យកមកផល់ចុះតាមព្រះទ័យ ។ កាលនោះព្រះចៅស្រក់នេត្រា បង្គំទូលថាអត់ទោសនៃ ខ្ញុំសូមចាលចាញ់ព្រះបារមី ប្រណីឲ្យបានទៅឃើញស្រុក ។ បើស្តេចយកទោសខ្ញុំស្លាប់ពិត បើទុកជីវិតខ្ញុំបានសុខ តាមតែព្រះអង្គទ្រង់ដាក់ទុក ឲ្យវិលទៅស្រុកសុខសប្បាយ ។ ព្រះកែវថាខ្ញុំឃើញព្រះចៅ លើកទ័ពខ្ចូលទៅពីស្រុកឆ្ងាយ ក្រែងប្រុងនឹងច្បាំងកាប់បន្ទាយ ទើបខ្ញុំនិយាយថាច្បាំងទៅ ។ ព្រះចៅខ្មាសគេមិនមេត្តា ស្រក់ទឹកនេត្រាក្រាបផ្ទប់នៅ ទូលថាខ្ញុំសូមថ្វាយខាន់ទៅ ឲ្យបានគង់នៅតែជីវិត ។ កាលអើយៗកាលនោះ ថ្វីនពីព្រះកែវដ៏ទ្រង់ឫទ្ធិ បានស្តាប់ស្តេចសៀមសុំជីវិត ស្តេចពិតចាលចាញ់ព្រះបារមី ។ ទើបត្រាស់ថានៃស្តេចព្រះចៅ កុំធ្វើមុខខ្មៅខ្មាសស្រៀវណ្ហើយស្តេចកុំយំខ្ញួញធ្វើអ្វី អ្នកណាប្រណីលែងស្តេចបាន ។ ថាវុយពលយើងព័ទ្ធរុំ ឃាំងឃុំពលគេទាំងប៉ុន្មាន ឲ្យមូលទៅក្នុង

ប្រលុងហ៊ាន កំបល្លចាក់បានប្រែប្រយ័ត្ន ។ ថ្លែងពីពលសៀម ជាប់គុកឃុំ ខ្លះពេបខ្លះយំភ័យពេកក្ដាត់ លើកដៃប្រូងប្រាង បង្គំក្សត្រ ថាសូមជីវិតឲ្យគង់នៅ ។ ប្រោសប្រាណឲ្យបានរួច ពីទុក្ខ សូមវិលទៅស្រុកឃើញកូនចៅ ចូលមកបង្គំថ្វាយលះឡៅ ភ្ញាំងស្ដេចព្រះចៅតាលតាញ់អស់ ។ ព្រះកែវថាយើងមានប្រណី យក ជីវិតពួកបុស ប្រគល់ឲ្យយើងគ្រប់ទាំងអស់ បើខ្លះកែមួយមិន ព្រមទេ ។ ព្រះចៅថារឹងអស់មន្ត្រី ប្រមូលដីមក ឲ្យគេ កុំឲ្យសល់នានៅទីនោះ ក្រែងខ្លះមុខកែកើត ទោសទៀត ។ រីអស់សេនាមុខមន្ត្រី ប្រមូលដីមក ចរផ្ទៀត ថាសូមថ្វាយម្ចាស់ខ្លះថែមទៀត សូមធ្វៀតទៅទុកជីវិតចុះ ។ ព្រះកែវញញឹមក្រុមប្រិមប្រិយ ទើបស្ដីថាបើគ្រប់ទាំងអស់ ប្រគល់ ឲ្យពួកសេនាចុះ ប៉ុណ្ណោះយើងមិនចាប់ម៉ឺលទេ ។ ចំណែកព្រះចៅ កុំព្រួយអ្វី ខ្ញុំមានប្រណីឲ្យរិះរ ចង់រើសថ្ងៃណាតាមគាប់គេ ពល រេហ៍បុគ្គលបើកទាំងអស់ ។ យើងក៏អាណិតអត់ទោសា មិនឲ្យក្រៀវក្រា មានកំហុស ចុះចាញ់យើងហើយមានប្រទូស្ត យើងលោះឲ្យ ទៅខែងយាក់ថ្មី ។ ពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយនោះណា គឺថាជាវៃប្ល វែងប្រក្រតី កែចូលគួរវង់លៀងនោះអ្វី កែងមានស្រីវ៉ជ្ជបេះ ឯង ។ ព្រះចៅបានព្រះកែវថា គ្រែកអរអស្ចារ្យបាត់ចំបែង

ខនកាយបង្គំត្រានោះឯង លោកអវៃក្រឡែងបាត់រៃកក្ត ។ ហើយ
ហៅហាំរ៉ុយពួកមន្ត្រី ចូលយើងឃាតវិលទៅស្រុក ដ្បិតព្រះ
ទ្រង់យសមិនធ្វើទុក្ខ ឲ្យយើងបានសុខទៅឡើ ។ ចំពោះសៀម
ព្ទ:ហើយក្រែកអណាស់, លើកដៃសំពះក្បាលដល់ដី អ្នកខ្លះខឹក
ដល់ពួកស្រី ។ ដ្បិតការគ្នាថ្មីមកពោលបាត់ ។ មេទ័ពថ្មីត្រៃក្ដិសេនា
ហើយស្រែកប្រាប់ហាំរ៉ុយប្រយ័ត្ន រៀបគ្រឿងទាំងអស់កុំឲ្យបាត់
ត្រូវចាត់រៀបចំឲ្យប្រៃព ។ ព្រះចៅយានមុខទៅនាវា ចំពោះមកជាហែ
ទៅវៃ ដោយអរខ្លាំងណាស់បាត់ទុក្ខភ័យ ចុះទ្វីសំពៅសំពៅហើយ ។
ទ្រង់យានទៅគង់លើសំពៅ គង់នៅជាសុខទ្រង់បែបល្បើយ
មេទ័ពចាត់ពលមិនកន្ទើយ ហាំរ៉ុយចូរយើងប្រញាប់ការ ។ ខ្លះ
ទៅស្រាយព្រួរមកទាំងអស់ ការខ្លះចរចុះស្រាវយុគ្គា ខ្លះទាញខ្សែ
ក្ដោងកោយា ខ្លះដាលនាវាចេញជាមួន ។ ខ្លះទៅអង្គុយកាប់
ចង្កូត ទំស្រុកប្រញាប់ពេកកន្លង ទំប្រែងជួយបែរមិនសាសេង បើក
ក្ដោងសំពៅទៅបានកក ។ ថ្ងៃនពីព្រះចៅស្រស់ប្រិមប្រិយ ក្ដោងតាញ់
ដ៏ព្រះទ័យធ្លាក ខឹកហាពេលនេះអញពេញខ្វក មកហាកខ្លួន
អញតាញ់គេពិត ។ ខឹកធ្លាប់ដ៏ព្រះកែវណាស់ យើញច្បាស់ជាតាម
មាឌវែបល្អិត ដ៏រនេះឯងក្រែងមានឫទ្ធិ គួរឲ្យខឹកគិតពេញសង្ស័យ ។
ដ៏រឯងធំមាំមាឌរស្មារ្យ មិនគួរបើកញ្ញាបដូចវៃ ខឹកធ្លាប់ខ្លាំងណាស់

ពេលនេះនៅ ៖ ហេតុអ្វីបានជាដូច្នេះណា ។ នេះតិះដ៏សេល្យប្រាកដ
រូបកន់បែបបទខ្ទង់សង្ហា ទ្រង់ភីដ៏វៅព្រឹទ្ធា គ្មានដូចកែងណា
បន្តិចសោះៗ ជើងដៃគ្មានចាំងទីនស្បែកជ្រីញ ប្រមាយកន្ត្រញស្គរខ្នារ
ក្របកដូចមាសប្រាកដស្មោះ ភាំទ្រង់ដ៏វៅព្រឹទ្ធា ។ ព្រះចៅ
កំពុងគន់ហើយគិត មេឃមីរឿងនឹកខ្វល់ទ្វា រក់ចុះរក់ឡើងស្មើគ្នាថា
លប់ប៉ះបោះយុក្តាឬដូចម្តេច ។ បើធ្លាក់ភ្លៀងហើយខ្យល់ព្យុះផង តែ
ទំរើកទ្វង់ខ្យល់ពិលិទ ណាមួយរលីមភ្លៀងភ្ជាប់ បើកវាបន្តិចនាំទាន់ៗ
ឯពួកមន្ត្រីទូលព្រះចៅ ថាជៀតមេឃទៅសព្វទិសទិន បើកមិនរួចទេ
ម្ចាស់ក្សត្រពុទ្ធ គួរសម្រាកប្រាណបោះយុក្តា ។ ព្រះចៅឮ
ហើយថាៈបោះវា យើងនៅសម្រាកទីនេះណា តែតិះខ្យល់មក
ខ្លាំងព្រួយអាក្រ យើងកុំយាត្រាទៅធ្វើអ្វី ។ ចាំផលស្ងាត់ខ្យល់
និងភ្លៀង រីរកទីងបេញឹតេចថ្មី ថាហើយឯអស់ពួកមន្ត្រី ប្រាប់
ពួកសេនីយឲ្យដឹងជាក់ ។ ថាត្រូវយកនេះយើងបោះយុក្តា កុំអាល
យាត្រាតែកងកើតអាក់ ជៀតខ្យល់និងភ្លៀងតែងត្រជាក់ ទឹកសោក
គ្មានកក់សុខ្ខតែប្រៅ ។ សេនីយបោះព្យូខនិងយុក្តា និងផ្ទែរដលសា
ពេលនោះកូវ ចំណែកបែកពួកទាំងចុងគៅ រៀបគ្រប់គ្រឿងគ្រៅ
ផណ្តាំបាយ ។ ទ្រង់ឆ្នាំនិងនាមានត្រែស្នារ សុខ្ខតែកែត្តាមិនតែងក្លាយ
ធ្វើផ្ទែកអំបិលមានសាប់ឆ្ងាយ ដាក់ចានយកថ្វាយព្រះចមចៅ ។

ស្ដេចក៏ទ្រង់សោយអស់អាហារ ព្រមទាំងសេនាគ្រប់ខ្លួនទៅ សោយ
ស្រេចព្រមទាំងពួកពលរូវ យប់ជ្រៅនាំគ្នាដេករៀបគ្រា ។
លុះដល់ព្រឹកព្រាងស្រាងស្មើ ស្ងប់ខ្យល់ភ្លៀងទៃគ្រប់ប្រការ សេនីយ
ភ្ញាក់ស្រេចផុតយុក្តា បើកតាមផលសារពេលនោះទៃ ។ គ្រប់ប្រាំពីរ
ថ្ងៃជាកំណត់ ប្រាកដព្រះចៅបាក់ទុក្ខភ័យ ដល់ហើយចូលផៃព្រះ
នរបតី ចំពោះស្រៀមឃាតទ្វីចាំទូល ។ តាំងពីថៃទៅដល់កំង
ជ័យ ជាន្លែក្បែរគៅថ្ងៃទ្រង់យាងចូល មនុស្សមិនដែរជាសដើរទៅខ្លួល
សួរហេតុដំបូលដល់ដីរ ។ ខ្លះសោកស្គាល់គ្នាស្រែកសួរថា អើកា
សម្លាញ់មានសួស្ដី តើយើងឈ្នះចាញ់ពេលនេះទ្វី ចូរកាស្រដីឲ្យ
ជំនំជាន ។ គាមួយឆ្លើយថាគេគាត់ អញភ័យស្លុតខាត់វែង
វិញាន ក្រែងតែមិនបានវិលដល់ឋាន ផ្សែកអគ្គក្រែកក្រុងចាញ់គេហើយ ។
ថ្ងៃងពីព្រះចៅដល់កំងជ័យ មន្ត្រីទៃទៅបង្ក្ើយ គំនាប់ព្រះចៅអគ្គ
ករុណាត្រើយ ទើបទូលសួរហើយពីកិច្ចការ ។ បពិត្រព្រះអគ្គតើដីរ
ដែលដល់គ្នាទីនោះយ៉ាងណា បានជាទ្រង់ស្លុតព្រះកត្រៀ សូមទ្រង់
ចរចាប្រាប់យើងខ្ញុំ ។ តាំងពីព្រះអគ្គយាងចេញទៅ យើងខ្ញុំ
ខិត្យនៅបុរីមេ្យ កើតទុក្ខអស្ចារ្យបុំនតាំងភ្នំ ស្ញើរអគ្គយយំនឹកព្រះ
អគ្គៗ ព្រះចៅទ្រង់យល់ពួកសេនា សួរដោយពាក្យសមគួរចំពោះត្រង់
ទើបទ្រង់ចាក់ថែនមិនបន្ទន់ ប្រាយប្រាប់ទៅត្រង់ដល់សេនីយ ។ ថាអើ

តាហ៊ីនតាំងអស់គ្នា ឯរឿងដែលថាផល់ដំរី ខាងយើងតាញ់ ហើយគួរសង្ស័យ គេគួចតាបក្រៃកំណាប់ ។ ហេតុនេះចូរ ឯងតាំងអស់គ្នា នាំគ្នាចេញទៅឲ្យឆាប់ៗ វាយឃ្មោះវាយគង ហើយស្រែកប្រាប់ ឲ្យព្រស្តាវស្តាប់ហើយពោលថា ។ នៃរ៉ុយ អ្នកស្រុកតាំងអស់គ្នា ស្តាប់យើងពណ៌នាឲ្យដឹងការ ព្រះចៅគ្រប់ គ្រងកជសេមា ប្រាប់ថាឲ្យរកអ្នកបេះដាង ។ បើសិននរណាបេះ ធ្វើគា រូបដំផែររ៉ោសាគមានពាង ធ្វើគាពីដែកមិនឲ្យល្អៀង យកទៅកណ្ដាលវាំងថ្វាយចមទៅ ។ កុំនៅស្អែកនេះជាប្រញាប់ ពួកឯង ចេញឆាប់ពីវាំងទៅ ដើរសួរគ្រប់ខែត្រឲ្យត្រឹមត្រូវ បាទហើយកុំនៅឆាប់ មកណា ។ សេនាព្វាហើយចេញប្រញាប់ ហៅគ្នាមកឆាប់មិនរា ទាញគងពីឃ្លាំងបានស្រេចការ នាំគ្នាយាត្រាពីវាំងជ័យ ។ វាយ គងដើរទៅប្រាប់តាមហេតុ ទំដើរគ្រប់ខេត្តប្រែងឃ្មាតខ្វិ ប្រាប់ថាគឺ ជនតាំងប្រុសស្រី កណ្ដូមនេះនៃមានថាងទេ ។ ធ្វើគាពីដែកជាក់ គ្រឿងយន្ត ឲ្យបានមាំមួនពូកែទេ គ្រាន់តែមូលទៅក៏គេបរ មាន មនុស្សបេះទេនៅភូមិហ៊ីង ។ គ្រានោះមានតាចាស់មួយនាក់ នាម គាត់នោះជាក់តាមទុំដឹង ឈ្មោះតាឆាយម៉ែរថកឧងជង រីឯតាហ៊ីងពូកែ ណាស់ ។ គាត់នៅកណ្ដាលខែត្រមៃផងន បេះដាងចំណានប្រាកដ ច្បាស់ ថ្ងៃនោះគាត់ចេញមកពិត ឃើញគេជ្រែងណាស់វាយ

គង់សួរ ។ គាត់ស្តាប់សំដីអ្នកទាំងឡាយ និយាយខ្វះខ្វាយហាក់
ដូចខ្ទរ គាត់ឆ្លើយតបទៅពាក្យសំនួរ ថាខ្ញុំនេះគួរធ្វើជាងល្បី ។
តើព្រះនាមយសគ្រងលើភព ជាម្ចាស់លើកស្ត្រីទាំងប្រុសស្រី រាយ
គង់រកជាងធ្វើគោអ្វី លោកយកធ្វើអ្វីសូមប្រាប់ផង ។ សេដ្ឋីយប្តា
ស្ទួរស្ទើរព្រោះ ប្រាប់មិនឲ្យរួសរាសោះជាមួន ថារង្គព្រះចៅក្រុងត្រូវរាស់
ច្បង់ ស្តេចក្ដៅក្នុងនិះរឿងដ៏វ ។ ទៅដល់ចាញ់គេតក្កសិលា ជា
ក្រុងសេមាគេមានល្បី ហេតុនេះដើរប្រាប់ដទប្រុសស្រី វក្រង់នេះ
ជាងល្បីធ្វើគោយន្ត ។ ឆាយរើមគាត់បានស្ដាប់កិច្ចការ ត្រេកអរ
អស្ចារ្យដោយគិតគន់ ថាខ្ញុំនេះជាងតូចកលន់ ខ្ញុំប្រាប់ប្រពន្ធខ្ញុំសិន
ណា ។ ថ្ងៃស្អែកទើបខ្ញុំចេញដើរទៅ ធ្វើគោក្រមត្រូវថ្វាយក្សត្រា
សូមទៅមុខចុះកុំសង្កា ថ្ងៃស្អែកនោះណាខ្ញុំទៅហើយ ។ សេដ្ឋីយ
ត្រេកអរទើងតាចាស់ លើកដៃសំពះលាជាត្រើយ . ហើយថាថ្ងៃស្អែក
កុំខាននឿយ តាអើយឲ្យទាន់ពេលនេះឯង ។ សេដ្ឋីយដើរទៅដល់
វាំងហើយ ឡើងចូលក្រាបណាត្រើយមិនចំបែង ទូលការយបន្តិដល់ស្តេច
ស្អែង ថាថ្ងៃស្អែកចូលគាមសេចក្ដី ។ បពិត្រចមមកុដបំផុតលោក
មានជាងប្រសើរយ៉ាងសួស្ដី ខ្ញុំជួបតាចាស់មួយនោះនៃ គាត់ស្ដី
ថាគាត់នេះអស្ចារ្យ ។ បើចង់ធ្វើគោយន្តដូចម្ដេច គាត់ក៏នេះរួច
មិនមុសា ថ្ងៃស្អែកគាត់មកចូលសេមា សូមព្រះករុណាជ្រាប

ដំណើរ ៗ ព្រះចៅត្រេកអរគុណព្រះទ័យ បាត់ក្តៅហើយនៅដោយប្រសើរ ចាំមើលថ្ងៃស្អែកនោះឯងតើ តាគាត់នឹងធ្វើមកមិនខាន ៗ ខាង តាយាយរីបទៅដល់ផ្ទះ គាត់ត្រេកអរណាស់ក្នុងសន្តាន ប្រាយ ប្រាប់ប្រពន្ធតាមលំអាន ដែលបានទៅជួបអ្នកប៉ាំគង ៗ លុះ ព្រឹកគាត់រៀបខ្លួនរួចស្រេច ទំព្រាប់ដើរទៅតែឯកអង្គ កាត់ភូមិ ចេញវាលមិនកង់ សំដៅទីក្រុងវាំងព្រះចៅ ៗ លុះគាត់ទៅ ដល់ជិតមាត់ទ្វារ តែមិនហ៊ានដើរចូលទៅ ព្រោះឃើញ តាហានឈរប្រចាំ កាន់កាំភ្លើងនៅជាប់នឹងដៃ ៗ ខាងពួកអ្នក យាមនៅមាត់ទ្វារ ឃើញតាអែកហើយស្រែកថា ហៅជាតាលោក តាគេអើ ចូរស្តីប្រាប់ខ្ញុំបានដឹងផង ៗ តាជាងឮហើយអោនគោរក្រ ស្ទុះវាចូលទៅជិតកន្ទង ក៏យកប៉ាំពីរឿងអ្នកប៉ាំគង ទំនងដូច កាលដើមឃ្លាស្រាប់ ៗ តាហានឮហើយនាំចូលវាំង បង្គំក្រៃថ្វ ជាប្រញាប់ ព្រះចៅទតយល់ទ្រង់សារស័ព្ទ ក៏យកប៉ាំពីធ្វើគោ យន្ត ៗ តើតាជាងធ្វើបានឬទេ ? ចូរប្រឹងរែកក៏ខ្ទម បើធ្វើកើត ហើយខ្ញុំអរលន់ ខ្ញុំជូនសាគុណដល់តាឯង ៗ តាយាមឆ្លើយ ថាខ្ញុំបេះត្រង់ សូមព្រះទ្រង់មួបកុំចាំបែង ខ្ញុំធ្វើគោយន្តថ្វាយយ៉ាង ថែង គាត់ក៏ធ្វើឲ្យកើតតាមចិត្ត ៗ ព្រះចៅឮហើយត្រេកអរ ណាស់ មានព្រះតម្រាស់ប្រាប់សេនា ឲ្យយកប្រដាប់គ្រប់ប្រការ

មកជូនលោកតាធ្វើគោឲ្យ ។ អាមាត្យឮហើយក៏ប្រញាប់ ជញ្ជូន
ប្រដាប់មកជួយ រើសដែកយ៉ាងល្អមកតាមក្រោយ តាគាត់រៀប
រយធ្វើជាពុម្ព ។ ធ្វើស្រេចស្លដែកចាក់ទៅវៃ កើតជាគោនៃបែប
រម្យទម ធ្វើភ្នែកច្រមុះមានទាំងកេម_ អវយវៈគ្រប់ព្រមគ្មានខ្វះឡើយ ។
ខាងក្នុងដាក់សុទ្ធតែគ្រឿងយន្ត មានទៅគ្រប់គ្រាន់ដើរបានហើយ ចង់
កេះចង់គេចុះឧបួរដើយ លាប់ទៅកន្ទុយតាមចិត្ត ។ ទើបឡើងទៅទូល
ក្សត្រព្រាស់ព្យង ថាគោនោះហាងរួចហើយណា ចង់ប្រើយ៉ាងម៉េចតាម
ត្រូវការ រូបសមសោភាល្អប្រពៃ ។ ហេតុនេះសូមទ្រង់ម្ចាស់ក្សត្រា
ល្បងគោនោះណាឲ្យឃើញដៃ ព្រះចៅឮហើយត្រេកអរក្រៃ ក្សត្រ
ថ្វៃទ្រង់យាងចេញប្រញាប់ ។ ទើបនាំសេនាមុខមន្ត្រី ដើម្បីល្បងគោ
ឲ្យដឹងជាប់ ពួកពលសេនាមកអឹងអាប់ ខាន់ខាប់ចាំមើលព្រះពុល្បី ។
គាចូលមួលទៅចំព្រះភក្ត្រ ថ្វាយព្រះទ្រង់លក្សណ៍ប្រាប់សេចក្តី គោ
នោះក៏ដើរទៅឃ្មាកទី ចក្រីត្រេកអរសរសើរថា ។ គោនេះចំជា
ដូចប្រាកដ ទ្រង់ត្រាយបែបចល្អសស្តារ អ្នកជនដែលមិន
បានដឹងការ គ្មានអ្នកឯណាថាដែកទេ ។ ព្រះចៅជូនមាស
ឲ្យតាចាស់ ជារង្វាន់ច្បាស់ដោយរិះរ ឲ្យមាសឲ្យប្រាក់ឡើង
ជាទ្វេ តាអរត្រេកគ្មេខឹងប្រៀបបាន ។ បានស្រេចតាក្រាបថ្វាយ
បង្គំ ចំពោះបរមអង្គក្សត្រក្សាន្ត គាត់លាត្រឡប់ទៅទីឋាន

សម្រាន្តជាសុខឥតទុក្ខ ។ យើងនឹងរួមអំពីព្រះពៅវិញ ទុក្ខម្នា
ទោរម្នេញរឿងគ្នាល់គ្នា ក្តៅចាញ់ដីរគេមួយគ្រា ទើបព្រះកជា
ហៅសេនីយ ។ ថាអ្វីយសេនាមកឱ្យឆាប់ ប្រញាប់ទៅហៅ
ហោរា ផ្ទុអញមានការចាកបុរី ដើម្បីឲ្យមកពិចារណា ។ អាមាត្យឮ
ហើយរត់ហុយដី ដល់ផ្ទះហើយស្រែកហៅថា អើលោកតា
ហោរស្តេចមានការ ត្រាស់ថាឲ្យតាទៅប្រញាប់ ។ តាហោរឮ
ហើយភ័យញាំងណាស់ រូតរះប្រមូលគ្រឿងប្រដាប់ ពាក់អាវ
សិតខុសស្ទុះប្រញាប់ ទៅចាប់បានទោផ្ទះអាវទៅ ។ អាមាត្យ
ចាំតាហោរយូរពេក ភ័យស្ទើរយំស្រែកពីគរិតហៅ ថាអើលោក
តានាំយ៉ាងទៅ យូរពេកព្រះបាទលោកយកទោស ។ តាហោរឮហើយ
ស្ទុះមកក្រៅ កាលអាវពាក់ម្ខាងមិនទាន់ហោះ អាមាត្យឃើញ
ហើយស្រែកថានោះ ចំពោះលោកតាគ្មានពាក់អាវ ។ ហោរនឹក
ថាព្រួញញ៉ាមិញពាក់ ខ្សែរៀវធ្លាក់បាត់ស្ទុះស្ទារ ទៅកន្លែងធ្លាក់
ពាញបានអាវ ស្ទុះកាំចូលដល់រាជដំណាក់ ។ ហើយតាលើកដៃ
ថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យនៅស្ងៀមចំពោះភក្ត្រ រាជាទ្រង់សួរតាមហេតុ
ថាចាយឲ្យជាក់គ្រានេះម្តង ។ គ្រាមុនចាញ់តេឡាស់គេទៀត ព្រះច័យ
បង្អៀតពេកកខ្វង កុំខាយៈផ្ទុស ផ្តាស់ដូចមុខហោង ផ្សងនឹងសួររាសឲ្យខ្វាយ
ខ្វៃ។ តាហោរឮស្តេចស្តីដូច្នោះ ចាប់ដីសគូសលើក្តារខៀន លាភៈគុណៈមានប្រាំបី

ដើរហារនៃចេញ ព្រាប្អូន ៗ ត្រូវត្រង់ព្រះរាមតាមសេតា ច្បាំងនឹងយក្ស
ពេញចំនួន ដណ្ដើមសេតាស្រីស្រស់សួន យកបានវាំងនួនពេល
នេះហើយ ៗ ភាហោរគួសលេខពេញវាំងគ្គារ មិនហ៊ានវាយជាដូច
ម្ដេចឡើយ តាំងសាម្ដង់ទៀតមិនកន្ដើយ ទើបទូលព្រាំណាក្រយដោយ
សច្ចៈ ៗ បពិត្រព្រះមុនិន្ទនរិន្ទរេក សូមភានសង្កេតផ្ទាបតាមថ្នាក់ ដើរ
លេខភាយត្រូវព្រះទ្រង់កក្រ ព្រះរាមច្បាំងយក្សល្អឥតបី ៗ ដណ្ដើមយក
ស្រីស្រស់សេតា បានដូចប្រាថ្នាព្រះបារមី បើតាមដើរលេខះយើង
ខ្ញុំស្អី ឃើញសូឡ្រៅបីមានបេស្ដា ៗ ត្រូវចំស្ដេចពណ៌ត្រូវ
សព្រះ ស្ទាប់ចាលស្រឡះរូបអគ្គ ។ ចាលកើ្ដះចាលកាយអនាថា
ស្ដេចយកសេតាមកជាម្ដង ៗ ដើរលេខទៀយាងទៅថ្ងៃច័ន្ទ ប្រាកដ
ជាក់សព្វាទ់ឥតមានហ្មង ពិតជាមានជ័យដូចបំណង លោកដំកន្ទង់ដូច
ពាក្យោទា ៗ ព្រះចៅឮជាក់ត្រែកអរព្រេក ដូចគេបញ្ចូកស្រាលអគ្គ
ញញឹមប្រិមប្រិយហើយទឹកថា គ្រូនេះពេលនេះណា បានឲ្យអញ ៗ
ទើបស្ដីទៅកាន់នាយហោរា អើណាបើសិនជាគេចាញ់ ដូចពាក្យតា
ស្ដីនោះឯងមិញ ត្រឡប់មកវិញដូនឆ្នាំ ៗ ថាហើយស្ដេចហៅ
អស់មន្ត្រី ថាអើ ! សេនីយផល់ថ្ងៃច័ន្ទ ភាហោរពាយលេខល្អសំខាន់
ថាចេញថ្ងៃចន្ទនឹងមានជ័យ ៗ ថ្ងៃនេះប្រាកដថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃស្អែក
ចន្ទពិតច្បាស់ហៃ យើងទៅម្ដងនេះស្អែកកុំភ័យ មុខតែមានជ័យហោង

ចេស្តា ៗ នាហ្វឹនព្រះហើយតែប្រញាប់ ទៅប្រាប់ពួកពលឲ្យដឹងការ
រៀបចានអង្ករសមស្ងាមត្រា សាច់មាន់សាច់ទាឲ្យមានគ្រប់ ៗ រៀប
វិទ្យុយុក្កាំនឹងរៀបក្តោង ប៉ោលវែវតាំងភោជនសម្រាប់ចប់ ថ្ងៃចន្ទ័ក្រង
ស្តេចចេញពីយប់ យើងរៀបឲ្យគ្រប់ខុកទ្រុះហើយ ៗ មើលរៀបសំពៅ
ព្រះភជា ចៀម៉ព្រនាពួកខ្ញុំរ់រួយ បានដូចសំដីព្រះចៅហើយ ដើរ
ចូលកន្ទើយចូលកដាំ ៗ បពិត្រព្រះមុខិទ្ទពិនមានជោគ សំពៅគះគគះទៅ
ដលសា រៀបគ្រប់ប្រដាប់ខ្ទែចង្វា គ្មានខ្វះត្រង់ណាទេព្រះគុណា ព្រះ
ចៅក្ហុះហើយត្រែកសរណាស់ ត្រង់មានតម្រាស់ពេលនោះថៃ ឯង
ចូរនាំគ្នាសែងគ់ះគាវ ចូរកុំខកនៃត្រប្រញាប់ យកទៅដាក់ចំ
សំពៅអញ កុំឲ្យដាក់ចេញខុសពីចក់ប់ ដាក់ហើយចងក្រៀកឲ្យ
ចំណាប់ តែលោកខ្ជាប់ខុសពីឯង ៗ ភាមាត្យក្ហុះហើយគេចេញវ្ហី
ពីសបានបង្ហសុររ្ទើជាសែ្ទង នាំគ្នាកោសិបត្រាន់តែសែង ដ្បិតគេ
យ៉ខ្ញុំឯងជូនអស្ចារ្យ ។ ៗ បានហើយយកដាក់ក្នុងសំពៅ ដែលព្រះ
ចមះចៅមានឧត្តរ រៀបចំស្រួលបួលបានស្រេចការ ដ្បិតព្រះ
សុរិយាកំខនភាប ៗ ថ្ងៃងតព្រះចៅហៅនាយក មកប្រាប់ដាក់
ទុកឲ្យសុភាព មើលការខុសត្រូវដឹងបុណ្យបាប ដកបង្ខំមកដល់
វិញ្ញាណ ៗ កុំធ្វើបំពានអាងបុណ្យសក្តិ កុំឃើញតែប្រាក់ហើយ
ត្រវិការ យកខុសជាត្រូវគ្មានមេត្តា តុណាដាក់ស្រុកង៉ុរ ៗ

ធម្មតាអ្នកល្អក្រមិនយូរ ត្រូវលោកតស៊ូទីធីករណី កិច្ចណាធ្វើហើយ
មានសិរី បើរូបលោកក្បែរឈ្មោះនៅទៀត ។ ផ្តាំស្រេច
ទោមយង់ពង្សក្សត្រា ចូលក្នុងសយនាដោយថ្នាក់ថ្នៀត ព្រះទ័យ
សប្បាយមិនចង្អៀត នរនាថផ្ទំលក់លុះយប់ជ្រៅ ។ ព្រះបន្ទំកំរះ
ភ្លឺពេញមេឃ ស្មើផ្លេក ១ ក្រហមឆ្អៅ ស្ដេចទ្រង់សុបិននិមិត្តទៅ
បៀតពេលព្រឹកគួរឃើញបីពណ៌ ។ ភ្លើងមួយភ្លឺណាស់ឆ្អាសពេញ
មេឃ តែឆាប់បាត់ពេកមិនសូវល្អ ភ្លើងមួយទៀតមើលឃើញស
មិនបាននៅយូរឆាប់បែកក្រែ ។ ភ្លើងមួយកណ្ដាលមិនភ្លឺសោះ ស្មើ
អាប់ស្មោះឥតសង្ស័យ មើលមិនចង់ឃើញប៉ុនកូនដៃ ឥតភ្លឺសោះនៃ
លើមេឃា ។ លុះភ្លើងទាំងបីភ្លឺចំណាប់ គ្មានអាប់ស្មើពណ៌នានា
ឡើងខ្ពង់អស្ចារ្យភ្លឺយូរយារ គ្មានបែកសោះជានៅមាំមួន ។
ព្រះបាទសុបិនឃើញភ្លើងបី ចក្រីទ្រង់ភ័យភ្ញាក់តាំងខ្លួន ទ្រង់
កើតទុក្ខាពេញចិត្តខ្លួន មិនដឹងជាខ្លួនទៅលើអី ស្ដេចផ្ទំមិនលក់ក្នុង
យប់នោះ ទ្រង់គិតតពោះគ្រោះដល់បុរី ក្រែងលោះចេញទៅអាប់កសី
គ្មានបានសិរីមកដល់អង្គ ។ ស្ដេចទ្រង់គង់គិតក្នុងចិត្ត ចាំហៅហោរ
ឲ្យទាយក្រែង ឲ្យដឹងរឿងនេះដោយបញ្ញាគ្គ ទោមបង់ទ្រង់គង់
លុះសុរិយា ។ ទ្រង់រើចេញតាំងលើវេហាស៍ គ្រប់ទេក្រនានាក្នុងសេមា
ព្រះចៅត្រេកអរក្នុងអាត្មា ទើបហៅសេនាមកប្រញាប់ ដារ៉ូយ

សេទីយ ចូរឯងទៅ ផ្ទះតាហោរ ហើយហៅមកឲ្យឆាប់ ដ្បិតអញ មានការជាប្រញាប់ អាមាត្យបានស្តាប់ហើយក៏ទៅ ។ ដល់ផ្ទះ តាហោរហើយស្រែកថា អញ្ជើញលោកតា ដ្បិតព្រះបាទ ប្រើខ្ញុំ ឲ្យមកដើម្បីហៅ តាអញ្ជើញទៅប្រញាប់ការ ។ តាហោរឮហើយ ស្លៀកខោអាវ ដើរស្ទាវចូលស្ទុះតាញញាប់ការ ទំដើរយ៉ាងលឿន ឲ្យទាន់ការ ចូលគាល់ក្រោមព្រះខ័នបុទ្ធ ។ ទោរយល់ឃើញ ចោរមកដល់ហើយ ស្តេចទ្រង់ស្រដីដោយភ័យគិត ប្រាប់កិច្ចដំណើរ ដែលនិមិត្ត តាហោរចូលដំកប់ស្តាប់ការ ។ អើ ! នែតាហោរ យប់មិញខ្ញុំ ចូលផ្ទំនៅក្នុងទីសយនា ខ្ញុំយល់សប្តិឃើញប្លែក អស្ចារ្យ ឃើញថាមានខ្លឹងដល់ទៅបី ។ ខ្លឹងមួយមានពណ៌ គួរអស្ចារ្យ ភែជាទាប់បាត់ពើបើ ត្រង់កែក្តីក្តាមបែកខ្ញុំ ខ្ទប់ខ្លឹងប្រែកគួរសេង្កា ។ ឯខ្លឹងមួយទៀតអាប់សើ្ម គ្មានក្តី ក្បែរសាទៀយណា ឯខ្លឹងមួយទៀតល្អអស្ចារ្យ ពណ៌បីសាគណា ក្តីពណ្ណកាយ ។ មានទៀរក្រហមខ្ចីបែកង ភងមួលក្រឡង់នៅ មិនធ្លាយ រស្មីភ្លឺប្រះធ្វុះសព្វសាយ ខ្ញុំព្រឹអស់កាយភ្ញាក់ឡើងវិញ ។ ដោយហេតុយល់សប្តិឃើញអស្ចារ្យ ខុសប្លែកជម្មតាគួរឲ្យភ័យ ហេតុ នេះបូរគាជួយរើលកលៃ ក្នុងពេលនេះនៃឲ្យដឹងជាខ ។ តាហោរ ទាញក្តារដោយលេខក្តាម មិនហៀនរើមភាមថាបញ្ត្រែកក្រុទ្ធ គួរ

ចេញសូន្យបួនដោយស្មោះស្មាន ក៏យជួនរកឃើញសេចក្តី ។ តាហោដាក់ក្នុងវិវាទ្ធា បង្គំថាដោយសួស្តី ក្រោយទូលក៏យកប់ថ្វាយចក្រ សូមព្រះទេវតាចាំស្តាប់ការ ។ ទីមួយគ្រឿងក្បិដែលធ្លាប់បែក ខ្ញុំសំរួកពីគ្រឿងគេដម្កា ក្បិក្បែតបែកក្លាមគួរអស្ចារ្យ សូមផ្តាច់កិច្ចការមុខមានជ័យ ។ បើយាងទៅហើយទ្រង់កុំព្រួយ គង់ព្រះលោកជួយពេលនេះនៃ គ្រឿងក្បិមួយក្រៅគឺគ្រឿងជ័យ សូមទ្រង់កុំភ័យក្នុងសន្តាន ។ ឯគ្រឿងទីពីរអេបូស្នា សូមទូលចក្រឲ្យស្តាប់បាន ទ្រង់ដល់ឈ្នះហើយតែព្រួយប្រាណ ព្រោះតែមិនបានឃើញមានអ្វី ។ មិនឃើញអ្នកមានបុណ្យសោះឡើយ បានព្រួយពុំស្បើយណាចក្រ ពីព្រោះគ្រឿងឃើញគ្មានស្នា យើងអត់បានអីទេព្រះគុណ។ ឯគ្រឿងទីពាស្នាថ្វា ក្បិដាំងដម្កាលើសដាច់មុខ គ្រឿងក្រោយបង្អស់ក្បិពេកពន់ ព្រមក្បិឃ្លូរលំមិនខាត់ខ្វាយ ។ គទៅមុខទៀតយើងបាត់ទុក្ខ ប្រែរបានសុខសប្បាយ ឧតដ៏គុណជែងពាំងឡាយ ទុនកាយទូលមកសូមជាមិត្រ ។ សុបិនព្រះអង្គល្អអស្ចារ្យ សូមកុំខ្ចាព្រួយភ័យគិត ដោះទ្រិយឃើញល្អដោយពិត្រា សូមព្រះទ្រង់ខ្វល់ផ្តាច់កិច្ចការ ។ ព្រះទៅបានរាប់សព្វចំងាយ ព្រះកក្រៃកក្កយក្នុងចិត្ត ញញឹមប្រិមប្រិយៈទីបថ្លែងថា វ៉ុយពួកសេនាមន្ត្រីផង ។ ចូររៀបខ្លួនទៅសំពៅខ្ញុំ ដើម្បីយើងចេញប្រញាប់ផង កុំឲ្យនៅយូរនាំកើតហាង ចេញពេលនេះឬង

កុំសង្ស័យ ។ សេនាមន្ត្រីព្រមអាមាត្យ សង្ហាតនាំគ្នាប្អានច្រើន
ក្រៃ តម្រៀបជាជួរតាមវិថី ដង្ហែចក្រប៉ុះគោត្រា ។ មន្ត្រី
មេទ័ពរៀបសេនីយ៍ ដកយុទ្ធរាំទាំងអស់គ្នា ស្រាវក្បួនរៀបហែ
ចរលីលា ចេញពីភាគថ្ងៃចន្ទហើយ ។ គគ្រឹកគគ្រេងតាមដំណើរសា
ពួកសៀមហ៊ោហាហោកើយៗ ទះដៃខ្ទង់ស្គរធ្វើកន្ទើយ បើកក្ដាន
លំហើយក្បួនកាយា ។ ទាំងបក់សំពៅការិនយប់ថ្ងៃ ក្រៀតថ្ងៃ
មិនហាននៅឈប់ត្រង់ណា ទំស្រួតលុះដល់តក្កសិលា ក្បត្រា
បើកអស់ ៧ ថ្ងៃ ។ ព្រះចាំឲ្យពលចូលចតឈប់ នៅម្ដុំ
ព្រែកជាក់តិដើមដៃ សេនាចង់ក្បួនពេលនោះនៃ ព្រះចៅត្រាស់ថៃ
ឲ្យដីដការ ។ នៃហ៊ុយ! សេនីយ៍ទាំងអស់គ្នា ម៉្យាងយប់សន្ធិយា
ត្រានេះណា ចូរនាំគ្នាយាមប្រយ័ត្នការ កុំឲ្យនរណាចេញចូលឡើយ ។
ហើយកុំនិយាយលេងផ្ដេសផ្ដាស ទាំងនាម៉ឺនស្ត្រីប្រាប់ឲ្យហើយ ថា
គេយើងដែកមានយន្តឡើយ តែគេដឹងហើយនាំរួបការ ។ ដូច្នេះ
គ្នាយើងជួយបំបិទ តែលោមិនជិតដូចប្រាថ្នា អញសុំបញ្ចាំងជា
ឈ្មោះណា ធ្វើឲ្យបែកការខូចបំណង ។ អញនឹងឲ្យចាប់ចាំប្រទារ
ឥតមានមេត្តាត្រានេះម្តង ទាំងកូនប្រពន្ធញាតិផៅផង ប្អូនបងសម្លាប់
គ្មានទុកមួយ ។ ព្រះចៅហោមស្រេចចូលបន្ទំ សម្ងំផ្ទំលក់ឥតមាន
ព្រួយ ពួកពលផ្គុំគ្នាក្បាលឡើយ ទឹកព្រាយរន្ទឹកតែគ្រប់គ្នា ។ ត៍យ

ណាស់នៅតែក្នុងសំពៅ មិនហ៊ានឡើងទៅលើគោកណា ចាំយាម
ប្រយ័ត្នគ្រប់អង្គ ក្រែងមាននរណាចូលមកដល់ ។ ព្រះចៅទុក
ស្នេហ៍ត្រង់ណេះសិន ថ្ងៃពីភូមិន្ទស្តេចទ្រង់ធម៌ ព្រះកែវសោយរាជ្យ
ក្នុងនគរ ឥតមានវេរាកើតហេតុអ្វី ។ ជនដែលធ្វើស្រែធ្វើចម្ការ បាន
ផលអស្ចារ្យដោយបារមី សម្បូណ៌សប្បាយក្នុងបុរី ឥតមានទុក្ខអ្វី
ក្នុងសីមា ។ យប់ដែលព្រះចៅចូលមកដល់ ឆោមស្រស់វិមល
ពៅធីតា នាងផ្ទំជាសុខឥតទុក្ខា អែបអង្គក្សត្រាព្រះកែវថ្លៃ ។
យប់នោះនាងកើតសុបិនជាក់ ឃើញហាក់មានសត្វមួយធំក្រៃ ដូច
ជាសត្វគោឬក្របី ស្នែងវែងវៃលៃកាចអស្ចារ្យ ។ ដើរចូលក្នុង
ក្នុងប្រាសាទ ឃើញស្រស់នរនាថហើយស្ទុះទ្វា ហាក់ដូចគំនុំពីកាល
ណា លោតវៃធីតាពេលនោះភ្លាម ។ ត្រូវចំដើមទ្រូងជាប់វាំងជ្រុម
សំបើមផ្ទៃស្រឡាកទៅដល់ដី នាងទំស្ទុះរត់រកស្វាមី គ្មានថ្មើរទៅស្រី
ប្រឹងរត់ទៅ ។ ក៏ឃ្លាណាស់ស្រែកហៅភ្ញាក់ពាំងខ្លួន ញ័រដូចអង្រ្កឹន
ពេលនោះក្លូវ នាងយំហើយស្ទុះឱបចមចៅ ដាស់ហៅថាសូមទ្រង់
ជួយផង ។ ព្រះអើយព្រះអង្គផ្ទំដល់ណា ប្អូនមានទុក្ខាពេកកន្លង
ព្រះអង្គតើនឡើងជួយប្អូនផង នេះម្តងមិនដឹងហេតុយ៉ាងណា ។ ព្រះ
កែវស្តេចភ្ញាក់នាងពៅយំ ឱបព្រះបរមជាយា ស្តេចទ្រង់អាណិតដល់
កញ្ញា បន្ទូលថាស្ងួនស្រស់ស្រី ។ ក៏ឆោមនារីស្រស់ប្រាប់

ចុះស្ងួនខ្លួនស្ងួននាងកើតអី ។ បានជាក្រោកយំក្នុងរាត្រី ចូរប្រាប់ស្វាមីឲ្យដឹងការ ៗ នាងពៅបានស្ដាប់ព្រះចក្រី ក្សត្រីទាស់ឆ្លើយបន្ទូលថា សូមទានព្រះអង្គអត់ទោសា មេត្តាជួយកាត់សុបិនប្អូនផង ៗ ប្អូនដេកយល់សប្តិឃើញក្រពើ ឃោរឃៅអប្រិយកាចកន្ទង វាលោតមកវែបប្អូនជាម្ដង ខ្ញុំតក់តបងពុំយល់ឡើយ ៗ ថ្ងៃម្ញាក់ទៅដល់លើប្រថពី ខ្ញុំតក់វក់វីពុំកន្ដើយ ស្រាប់តែភ្ញាក់ខ្លួនខ្ទួកគ្មានស្បើយ អម្ចាស់ប្អូនអើយសូមជួយគិត ៗ តើកិច្ចនេះត្រូវទៅលើអ្វី ចូរប្រាប់ប្អូនស្រីរឿងនិមិត្ត ខ្លួនខ្ញុំពេលនេះបង់ដំណិត សូមព្រះទ្រង់ប្រទានអភ័យ ៗ ព្រះកែវបានស្ដាប់សព្ទភាព ក្សត្រាទ្រង់កើតព្រួយព្រះទ័យ ទ្រង់មិនបរាបថាជាអ្វី ទើបទ្រង់ថាថៃហស្រស់ព្រលឹង ៗ ប្អូនអើយនាងប្រាប់មកដល់បង រឿងនេះជាម្ដងប្អូនកុំរង និមិត្តដូច្នេះបងមិនដឹង ចាំស្អែកព្រលឹមប្រាប់ជេដ្ឋា ៗ ចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់ញាណជាត ប្រសើរលើសលោកគ្រប់ទិសា ព្រឹកឡើងចាំប្អូនស្រីបរោ ប្រាប់ឲ្យដឹងការដោះសង្ស័យ ៗ កាន់កំនៅស្ងៀមមិនសាសង ប៉ុន្តែខ្លួនល្អងព្រួយពេកក្រៃ លុះឃើញព្រះអាទិត្យមានរស្មី នាងដើរចេញទីពីបន្ទំ ៗ ឡើងទៅកន្ទុងអង្គព្រះគោ ដែលគង់ជ្រែងជាសុខុម ស្រីពោមនារីថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យហើយទូលតាមដំណើង ៗ ដែលនាងបានយល់សុបិនជាក់ វរលក្ខណ៍

រៀបចំសព្វសារពើ ព្រះគោគាំឮហើយបែបផឹងធើ ស្ពាក់ស្មើរមិនចង់
ប្រាប់ធីតា ។ ព្រះគោទ្រង់ញាណដ៏វិសេស ថាព្រះកែវថ្ងៃពេល
នេះណា ព្រាត់ពីនាងពៅកើតទុក្ខា ស្រក់ទឹកនេត្រាដោយអាល័យ ។
នាងពៅមុខតែបង់ជីវិត ក្នុងពេលនេះពិតមិនយូរថ្ងៃ ព្រះគោដឹង
ហើយមេត្តាត្រៃ ក្សត្រថ្ងៃមិនប្រាប់ឲ្យដឹងការ ។ កុំឲ្យសត្រីនាង
មានទុក្ខ ថ្ងៃនេះឯងមុខមានបញ្ហា មកប្រែឲ្យដឹងថ្វាតចេស្តា ហើយប្រាប់
ទៅថាខែទាំនោះ ។ ដែលនាងបានយល់សុបិនជាក់ វាលក្សណ៍នោះឯង
ឥតបានការ ចូរប្អូននាងកុំកើតទុក្ខា ដោយសារតែយល់សប្តិប៉ុណ្ណឹង ។
នាងពៅឮហើយមិនអស់ចិត្ត ទឹងគិតទៀតសួរឲ្យបានដឹង ហើយ
ជាម្ចាស់បងក្នុងពេលហ្នឹង ប្រាប់ប្អូនឲ្យដឹងកុំលាក់ថី ។ ព្រះគោថា
បើនាងចង់ដឹង ព្រលឹងនាងតាំងដល់ពេលថ្ងៃ មុខតែបានដឹងហើយ
ណាស្រី ប្រែមប្រិយនាងវិលទៅវិញចុះ ។ នាងពៅឮហើយ
ថយទៅវិញ សត្រីនាងភ័យញ័រក្នុងពោះ តែនឹកឃើញកាល
យល់សប្តិនោះ ដោមស្រស់នាងស្មើរបាក់ស្មោះតី ។ សមយេ
ល័យបរស្ទុះមិនចតោ ចែងពីគេត្រានោះវិញទី ព្រះចៅស្រុកសៀម
មានបុរីល្បី ហៅតលសេនីយផងទាំងឡាយ ។ ខែ! រុយ
អាមាត្យទាំងអស់គ្នា ក្រោកឡើងម្ចាស់មាត្រប់រូបកាយ ។ ថ្មើរព្រះ
អាចក្សត្រសព្វសាយ យកសារទៅថ្វាយអគ្គក្សត្រ ។ តលសៀម

ក្ដុះហើយស្ទុះឃ្មាតខ្មី បង្គំចក្រីគេចថ្ងាក់ ព្រះចៅបាចសារឲ្យអាមាត្យ សេនាអគ្គិពលបត្តិណា ៗ ចេញដើរទៅដល់កំពែងមហាក្សត្រ អ្នកយាមចាំស្អាតសួរកិច្ចការ ដឹងហេតុសព្វគ្រប់នាំចូលគ្នា បង្គំក្សត្រាព្រះទ្រង់ឫទ្ធិ ៗ ព្រះកែវទតយល់ពួកសេនា ថ្វាយសារទ្រង់ទទួលពិនិត្យ ឃើញដាក់មាននាមព្រះចៅពិត ទ្រង់ឫទ្ធិរកសព្វកិច្ចកក់ព្រះ ៗ សូមថ្វាយបង្គំព្រះចមកត ជាមួយលើកស្រួនឥតទៅ យើងខ្ញុំគោរពយ៉ាងត្រឹមត្រូវ កន្លែងពេលឥឡូវសូមទ្រង់ព្រាប ៗ ខ្ញុំនាំយកគោមកដល់ទៀត ដោយទៀតលុបលៀនត្រៀមអត្តភាព ដែលបាញ់ច្រើនត្រាពេញទទាប ហេតុនេះសូមព្រាបកុំបង្អង់ ៗ កន្លែងពេលយ៉ាងបីថ្ងៃនេះឯង ខ្ញុំក៏ប្រឹងប្រែងរៀបចម្រុង សូមទ្រង់យកគោទៅជាមួន ដល់ត្រង់កន្លែងកាលលើកមុន ៗ ព្រះកែវអានសារបានមួយចប់ ទ្រង់ថប់ព្រះទ័យកើតទុក្ខធ្ងន់ ស្រពោនព្រះភក្ត្រព្រួយពេកពន់ ស្រក់ទន់ទ្រូងខ្លួនវិលទៅហើយ ៗ ព្រះកែវកាន់សារក្ដាប់នៅដៃ ចេញពីកំពង់ជ័យទៅជាត្រើយ ឡើងទៅបង្គំព្រះគោហើយ ត្រាណត្រើយទ្រង់ទូលសព្វសេចក្ដី ៗ ថាសូមព្រះមកុដបំផុតលោក មានជោគប្រសើរយ៉ាងសួស្ដី ព្រះបងមេត្តាស្ដាប់សេចក្ដី ដ្បិតអីព្រះចៅនាំសារមក ៗ យកគោមកដល់ក្លាល់ទៀតហើយ

៩ / ព្រះគុណអើយចូលវិរះរក ព្រះកែវស្បូតសារហោយលៃលក ថ្វាយ

ដល់ពន្លកព្រះគោថ្លៃ ។ លុះចប់សព្វគ្រប់វេលាណា ទ្រង់ឱនសិរសា ហើយលើកដៃ បង្គំព្រះពុទ្ធពិនលោកិយ ថា សូមម្ចាស់ថ្លៃទ្រង់មេត្តា ។ ជួយបែងតំរិះបិងគិតគួរ កុំឲ្យយឺតយូរដោយករុណា សូមទានអភ័យប្រោសមេត្តា ម៉ោង ៣ យាត្រាទៅដល់ហើយ ។ ព្រះគោបានស្ដាប់ព្រះកែវស្ដី ដោយទ្រង់បារមីពុំកន្ដើយ សញ្ជឹងសញ្ជប់មិនបង់ល្ហើយ ផ្សិតបង្កត្រាណាត្រើយខាងពៅប្រែ ។ ឆាប់ទុកឃើញភ្នាមមិនបាច់យូរ ព្រះគោគិតគួរដោយសិល្បល្បី មើលជាក់ច្បាក់ជើមអាប់កសី បង្រៀនផ្ដាំព្រះកែវថា ។ ឱ! នែព្រះកែវប្អូនកល្យាណ ប្អូនស្ដាប់ឲ្យបានសព្វវាចា គោនប្រើនប្រយ័ត្នកាយអាត្មា យើងឃាតរង្គាណាមាសមេ ។ គោគេពេលនេះគោចំឡែក ធ្វើពីគ្រឿងដែកសុទ្ធយន្តទេ មួលទៅទៅឯងដោយរិះរេ ។ យើងដល់ទីងគេពុំឈ្នះពិត ។ ប្អូនអើយ! បងមើលដោយបារមី សុបិនពៅស្រីស្រស់វរមិត្រ ឃើញឃាតគ្នាហើយខានជួបជិត ព្រលេះនេះរើងគទុក្ខប្រាកដ ។ ប្អូនឯងតាំងពីបែកគ្នាហើយ ប្អូនអើយកម្មហើងដោយសន្ធក ខានបានឃើញស្រុកជាប្រាកដ កំណត់ពេលនេះណាមាសបង ។ នាងពៅព្រះកែវតាំងពីពេន្យ រំឭងស្មារតីភ័យកន្ទង់ ផលនទ្រហូរហៀរហើយសួរផង គ្រានេះម្ចាស់បងគិតយ៉ាងណា ។ សូមជួយប្អូនផងឲ្យបានសុខ កុំឲ្យមានទុក្ខដល់កាយា ប្អូនមិនដឹងទៅពឹង

អ្នកណា មានតែជេដ្ឋានេះឯងហើយ ៗ ព្រះគោឮប្អូនមានវាចា ក្ដៅផ្សាក្នុងចិត្តពុំមានស្បើយ ហើយថាឱ! ប្អូនសំឡាញ់អើយ មាសស្ងួនអើយអ្នកកុំសោយសោកថ្វី ៗ ធម្មតាកើតមកនៅក្នុងលោក តែងមានទុក្ខសោកជាប្រក្រតី ទោះព្រះជាម្ចាស់មានបារមី គង់ព្រាត់មហេសីពិម្ពាទៅ ៗ ឲ្យនាងមានទុក្ខព្រួយរាប់ឆ្នាំ រំលឹកម្ដងៗយំសោយសោកនៅ ហេតុនេះប្អូនកាត់ចិត្តណាពៅ បញ្ជាក់ប្ដេជ្ញាឲ្យដឹងក្ដី ៗ ព្រះកែវបានស្ដាប់ពាក្យព្រះគោ ទឹកភ្នែកក៏ហូរឱបពៅស្រី យំថាឱ! ប្អូនស្រស់ប្រិមប្រិយ កម្មអ្វីមកនាំឲ្យមានទុក្ខ ៗ ឱ! ប្អូនរមិត្រជីវិតមួយ បងហាក់ល្វិលល្វើមពេកក្រុក ប្រាណអើយថ្ពកញ្ញាអើយអ្នក ពេលនេះឯងមុខតែឃ្លាតពីគ្នា នាងពៅទ្រង់ខ្ញុំខ្ញួញថា ឱ! ព្រះភស្ដាបណ្ដូលចិត្ត បើបងលែងហើយប្អូននេះពិត ជីវិតនៅតែស្ងួនប្រាកដ ៗ ពាំងប័ទបន្ទាសោយសោក ថាឱ! សង្សារត្រូវសក់ ជួបហើយកុំគួរមកឲ្យព្រាត់ ញាក់អន្លង់ទ្រុតសន្ធប់នៅ ៗ នាងពៅដឹងខ្លួនឡើងកាលណា លូកដៃស្រវាឱបសោកសៅ ហើយនាងអង្រួនដាស់ចាបហៅ ថាឱប្រុសពៅម្ចាស់ប្អូនអើយ ៗ ក្រោកឡើងហើយឬមមានវាចា តបខ្លះទំណាកុំកន្ដើយ ឲ្យប្អូនបានស្ដាប់វាចាហើយ ឱ! ម្ចាស់ប្ដីអើយករុណាស្រី ៗ ព្រះកែវដឹងខ្លួនឡើងកាលណា ឱបពៅជីតាហើយស្រដី ថាឱត្រូវតាប់ញាប់ប្រេណី ពេលនេះចូរស្រីកាត់ចិត្តថា ៗ

កុំឲ្យរៀមបងតឹងទ្រូងពេក ការកើតមិនដឹងគិតយ៉ាងណា ហើយទ្រង់
កាត់ចិត្តបរយាត្រា ឡើងចំក្រឡាវិពេជន៍ជ័យ ។ ត្រាស់ហៅអាមាត្យ
មានសក្តិធំ ឲ្យមកជំនុំពេលនោះនៃ ព្រះកែវត្រាស់ប្រើពួកសេនីយ
ជាវ៉ុយឃ្នាតខ្ញីទៅឲ្យធាប់ ។ ទៅហៅអ្នកម្ចាស់មេសំពៅ គឺអគ្គព្រះ
ចៅមកប្រញាប់ ជាអញចង់ក្នាល់ឲ្យដឹងដាច់ តើទ្រង់ដាក់ទ្រព
អ៊ុណា ។ អាមាត្យបានឮព្រះទេវិន្ទ ចមភិខខាន់អគ្គិកជា ត្រាស់
ប្រើជូរបោះគេម្ចា បានដល់គគ្រាវិផលស័យ ។ ចូលក្លែកឡើង
ក្ខាមលើសំពៅ បង្គំព្រះចៅអគ្គក្សត្រថ្វៃ រៀបរាប់សារសេចក្តីអស់
សេចក្តី ទូលអង្គបក្រៃព្រះចៅហើយ ។ ព្រះចៅបានស្តាប់សព្វគ្រប់ទូក
ស្តេចស្រុកដំណើរមិនកន្ទើយ ហើយហៅសេនាថាវៃរ៉ុយ ឯងនេះខាងនេះ
ហើយមើលសំពៅៗអញនេះវាសម្រេចក្លាច់ផលគេ ជាហើយចេញក្លា
កម្រង់ទៅ កែងឯងឯការយ៉ាងចៅហ៊ា ដល់ពាំងព្រះចៅចូលទៅវាំង ព្រះកែវ
ទតយល់ព្រះចៅហើយ ត្រាណក្រើយយានចុះទៅដល់ដី ទទួលកក់តាន់
កន្ត្រើមប្រើយ នាំឡើងទៅវាំងលើប្រាសាទ ។ ព្រះកែវសួរក្សាម
ដោយសំដី ថាហៃព្រះមុនីពិនលោកនាថ ឥឡូវនេះស្តេចវិវ៉ាឃោក
សង្រាតដាក់អ្វីជាទាន់ទៅ ។ នាងទំនឹមានថៃសេមា ដាក់ថ្វាយក្សត្រា
ពេលនេះកូវ នាងស្តេចមានអ៊ុសូមថាទៅ កុំបណ្តន់ចៅឲ្យយូរការ ។
ព្រះចៅបានស្តាប់ព្រះកែវត្រាស់ ក្រវ៉ះសាសនិតបវាចា ដោយ

អាងគោយន្តមានចេស្តា នឹកថានគរគេដ៏បានអញៗ ព្រះចៅថាខ្ញុំមានសំពៅ
តាំងពួកពល់នៅនោះពាសពេញ ប្រសិនបើគោខ្ញុំនោះចាញ់ ខ្ញុំនឹងបំ
ពេញខ្លួនខ្ញុំថ្វាយៗ ព្រះកែវបានស្តាប់សព្ទព្រះចៅ ព្រះភក្ត្រឡើងខ្មៅគ្រាប់
ញើសស្រាក នឹកឃើញពាក្យព្រះគោថាឃ្មាត ខ្ញុំនឹងកែប្រែដូចគស្ងង់ៗ
កំណាត់រូបស្រេចះហើយព្រះចៅ ចុះទៅសំពៅមិនបង្អង់ ហើយរៀប
គោយន្តល្អបញ្ចន្ត បម្រុងទុកស្រេចប្រចាំការ ៗ ថ្ងៃនោះព្រះកែវ
ស្តេចកំណាត់ រូបស្រេចប្រាកដរៀបយាត្រា ទៅទូលព្រះគោជាជេដ្ឋា
ឲ្យដឹងកិច្ចការភ្នាល់នឹងគេ ដល់ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំ លើកដៃ
ប្រណម្យហើយគាល់គ្នា ទូលថាបពិត្រសូមវិវរ ប្អូនភ្នាល់នឹងគេ
រួចហើយហោង ៗ ព្រះគោមិនទ្រើយ ទ្រង់នៅស្ងៀម ព្រះភក្ត្រក្រ
ក្រៀមកើតមួហ្មង ដោយទ្រង់ញាណដឹងច្បាស់ជាមួន ថ្ងៃនេះឯង
ហោងបែកគ្នាហើយៗ ថ្ងៃនោះព្រះចៅនៅមណ្ឌល ដល់ពេលត្រូវដល់មិន
កន្ទើយ ប្រមូលអស់ពលមិនអស់ទៀយ ឲ្យហៅត្រាណក្រោយមីរនឹកៗ
គោយន្តដាក់ចំកណ្តាលទំព ពលសោកតាំងជាប់ប្រជុំជិត មិនឲ្យ
នរណាមកពិនិត្យ ភ្ញាចគេដឹងពិតថាគោយន្ត ៗ ដ្បិតពេលម៉ោង៣
ត្រូវកំណត់ សន្ធកព្រះកែវមិនឲ្យស៊ីន ទើបហៅជាក្បួនប្រើន
ពេកពន់ ចូលទៅប៉ូចមុខទីវៃសរេន ៗ ទីតាំងរៀបពលឲ្យជាមូល
កុំឲ្យព្រើមផ្លូលហាមមែនទែន ហើយនាំគ្នារៀបចំវៃសរេន ពលពេន

ពង្វុំផ្ទុំច្រើនចំណាប់ ។ ពួកពលខ្វះដើរស្រែកប្រាប់ថា អើ! នែ! ទេមក ចូរប្រញាប់ អញ្ជើញទៅមើលតាមសណ្ដាប់ ថ្ងៃនេះស្ដេចចាប់ ដល់គោហើយ ។ អ្នកស្រុកបានឮពួកយោធា ជាឲ្យនាំគ្នាកុំកន្តើយ ទៅមើលដល់គោអង្គក្រាណក្រៃ អរទះដៃហើយរាំគ្រសង ទាំដើរ មកមើលទាំងប្រុសស្រី ឲ្យដឹងអ្នកល្បីពេលនេះម្ដង បីកូនបីចៅ យាំអឹងកង ក្រាប់ដើរគ្រសងតាមវិថី ។ ថ្ងៃនតពីព្រះកែវនោះ វិញណា ចូលទៅវង្គាព្រះចក្រ គឺអង្គព្រះគោមានឫទ្ធិល្បី ទ្រង់ចូលទៅខ្មីហើយទូលថា ។ បពិត្រព្រះមកុដទ្រង់មានជ័យ សូមក្រាបព្រះទ័យពេលនេះណា ដ្បិតដល់ពេលហើយម៉ាងខាលិក កាយចំសញ្ញាសន្ធកនៃ ។ ព្រះគោបានឮព្រះកែវប្រាប់ ទ្រង់ព្រួយ បំណាប់ក្នុងព្រះទ័យ ព្រះភក្ត្រស្រពោនដោយគិតភ័យ ទើបលៃហា ហៅប្រាប់ប្អូនថា ។ នែ! ព្រះកែវប្អូនសម្លាញ់បង នេះម្ដងចូលទៅ ហៅធីតា ឲ្យចូលមកឆាប់ស្ដាប់វាចា បងប្រាប់កិច្ចការឲ្យដឹងក្ដី ។ ព្រះកែវ ថ្វាយហើយចេញប្រញាប់ ទៅប្រាប់នាងពៅដោយប្រណី ថានែព្រលឹងចូរ ឃ្លាតខ្វី ទៅស្ដាប់បងស្ដីប្រាប់កិច្ចការ ។ នាងពៅក៏ដើរទៅជាមួយ ក្នុងចិត្ត គិតព្រួយដឹងយ៉ាងណា ដល់ហើយថ្វាយបង្គំព្រះចេស្ដា កក្រាស្រងូតទុខ ផ្ទប់នៅ ។ ព្រះគោឃើញហើយស្ទើរខ្ទាចចិត្ត អាណិតព្រះកែវ និងនាងពៅ កែវកាត់ចិត្តស្រដីទៅ ថានែ! ចោមខ្មៅរាំងពីរប្រាណ ។

ពេលនេះ គឺកម្មពៀរដល់ហើយ ប្អូនអើយ ចូរអ្នកស្តាប់ឲ្យបាន ប្រុងប្រៀបប្រៀបខ្លួនឲ្យចំណាន ណាស់ក្រានបើបងចូលទៅដល់ ៗ ប្អូនឯងកាន់កន្ទុយប្រុសបង ចូរកុំបណ្ដោយឲ្យរំពាល់ ព្រះកែវចូរអ្នកគោងវាងគល់ និមលស្រីពៅត្រូវវាងចុង ៗ គោងនេះប្រហែលគឺមិនបាន ប្អូនវាំងវារ ប្រាណត្រូវបែកប្រុង បើឃើញបងដើរចូលទៅស្ទុង ចូរប្រុងទប់ត្រៀកត្រៀកឲ្យជាប់ ៗ ពេលនេះបងរះបោះឲ្យផុត ៩ ទៅកសត់រវើងអកត្ត ក៏ប្អូនឯងគោងបងមិនជាប់ មុខកែត្រឡប់មានគ្រោះធំ ៗ ព្រះគោប្រាប់ប្អូនសព្វគ្រប់ហើយ ក្រានត្រៀមយ៉ាងចូលដោយបារម្ភ ព្រះកាយគោរទទន់ដូចគេរំ ទំព្រាដោយទឹកអាណិតប្អូន ៗ ព្រះកែវយានមុកដឹកដើរទៅ បោះបៅនាងពៅជាស្រស់ស្រួន យានឲ្យភាន់បងណាមិនខ្ចប ហើយប្រយ័ត្នខ្លួនកុំប្រហោស ព្រះចៅគយល់ទឹកអព្រួប ព្រះទ័យគិតគួបជាគ្រោះនេះ នគរបាន អញមិនបាចរ ហើយទ្រង់គោកគ្រេះឡើងខ្លួន ៗ ព្រះកែវក៏ទ្រង់ញញឹមស្មោះ ប៉ុន្តែក្នុងពោះរងរមួល ទ្រង់ទំការចិត្ត ធ្វើបែបស្រួល ខ្លួលកុំឲ្យព្រះចៅដឹង ៗ ព្រះគោនឹកជាពេលនេះអញ ផល់មុខកែបាញ់ក្នុងគ្រានឹង ហើយឡើងប្រាប់ប្អូនថា ព្រះបង យើងនឹងសខ្សោយគេជាថ្មី ៗ ដាក់កែខ្លួនបងនឹងប្អូនឯង កុំឲ្យចំរៃងដ៏ស្រស់ប្អូរ កែបាញ់គេហើយគេកអប្រើយ ផល់ផងប្រុសស្រី

មានទុក្ខា ។ ព្រោះតែខ្លួនយើងទាំងពីរនាក់ លំបាកអស់មនុស្ស ក្នុងសេមា ចេះប្អូនពីរពាក្យសន្យា ស្លាប់រស់យ៉ាងណាតែពីរនាក់ ព្រះកែវឮហើយទើបនឹកទៅ បែររកព្រះចៅហើយស្តីផាក់ ថា សូមព្រះចៅដ៏ទ្រង់លក្ខណ៍ ផ្លាស់សន្យាដាក់ខជាថ្មី ។ ពីព្រោះ យើងភ្នាល់ដាក់នគរ ចាញ់ឈ្នះវិវាទដល់សេនីយ ដូច្នេះយើងកុំដាក់ បុរី អាណាគសេនីយទាំងអស់គ្នា ។ ហេតុនេះខ្ញុំសូមដាក់ខ្លួនខ្ញុំ នឹងគោដែលនាំមកនេះណា កាលណាខ្ញុំចាញ់សូមគាថា បំរើ ក្សត្រាលុះតែថ្ងៃ ។ ព្រះចៅឮហើយឆ្លើយទៅថា តាមតែក្សត្រា ទ្រង់លក្ខណ៍ បើគិតដូច្នោះពេញប្រិយ កុំឲ្យសេនីយគ្នាវេទនា ។ ព្រោះតែឯងលេងភ្នាល់ នាំឲ្យរលាំងភាព ថែកកូនប្រពន្ធ ពុំគួរការ នាំឲ្យវេទនាពាំងផែនដី ។ សន្ធានរួចស្រេចព្រះចៅថា ឲ្យអស់សេនាចូលឃ្លាតខ្លី រៀបចំភាគ់តែងគោយើងនៃ លកលែ យកមកពិនិត្យគ្នា ។ អាមាត្យឮហើយស្ទុះចៅនាំ ដើរទៅត្រក អនេកគណនា ចាំយើងបានរួចពីទុក្ខា ទ្រង់ប្រែសន្យាសារជាថ្មី ។ ដូច្នេះពួកយើងទាំងអស់គ្នា ប្រុងប្រយ័ត្នការមើលសេនីយ ហាមកុំឲ្យ ដើរពាសពេញដី គប្បីឲ្យនៅដោយពួកក្រុម ។

(មានតទៅវគ្គ ៦ ទៀតពីរោះណាស់)